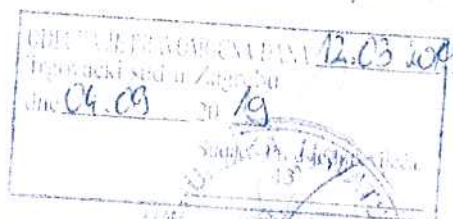

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Zagreb, Amruševa 2/II

32. Povrv-850/14.

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU po sucu toga suda Biserki Pavičić, u pravnoj stvari tužitelja: BALVAN d.o.o. u stečaju, Kastav, Brestovice 36, OIB:24212782595, zastupanog po stečajnoj upraviteljici Nadi Barišić iz Rijeke, Mirka Jengića 33, protiv tuženika: TERMORAD d.o.o., Zagreb, Prisavlje 12, OIB:48737778965, zastupanog po punomoćniku Marku Prpiću, odvjetniku u Zagrebu, Horvatevac 17, radi: 39.192,42 kn, nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 14. ožujka 2017. godine i objavljene presude dana 20. travnja 2017. godine,

presudio je:

1. Platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi broj Ovr-407/10. javnog bilježnika Gordane Legović iz Rijeke, Rudolfa Strohala 3 održava se djelomično na snazi za dio glavnice 31.141,12 kn sa zateznom kamatom od dospeljeća pojedinog iznosa kako slijedi:
  - na iznos od 17.180,42 kn od 13.01.2009. godine do isplate,
  - na iznos od 13.960,70 kn od 07.05.2009. godine do isplate,kao i za dio troška ovrhe od 2.236,37 kn sa zateznom kamatom od 19.03.2010. do isplate, a koja kamata se računa po stopi od 17% godišnje za period od dospeljeća do 30.06.2011.; 15% godišnje od 01. 07.2011. do 31.07.2015., a od 01.08.2015. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5%-tnih poena.
2. Platni nalog pod gornjom oznakom ukida se za dio glavnice od 8.051,30 kn i u tom dijelu je zahtjev povučen i za dio troška ovrhe od 287,50 kn i u tom dijelu se zahtjev odbija.
3. Tuženik je dužan tužitelju naknaditi parnični trošak u iznosu od 764,00 kn, u roku 8 dana, pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

Tužitelj je, kao ovrhovoditelj, podnio prijedlog za ovrhu dana 17.03.2010. godine povodom kojeg je izdano rješenje o ovrsi dana 19.03.2010. po kojem je tuženik bio dužan tužitelju isplatiti s osnova izvršenih radova – izrade centralnog grijanja i ventilacije i dr. na Učkoj, po računima broj 50/2008 – neplaćeni dio duga od 17.180,42 kn i u cijelosti dug po računu 18/2009. od 22.012,00 kn, sve sa zateznom kamatom i troškom ovrhe od 2.523,87 kn.

Tuženik je u prigovoru osporio zahtjev iz razloga jer da dugovanje nema u svojoj evidenciji.

Radi izjavljenog prigovora Općinski građanski sud u Zagrebu stavio je van snage rješenje o ovrsi i određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga, te se oglasio stvarno nenadležnim i predmet ustupio ovom sudu na daljnje postupanje.

Rješenjem ovog suda od 03.09.2013. utvrđen je prekid postupka radi činjenice što je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak.

Prekinuti postupak nastavljen je rješenjem od 04.02.2014. jer ga je preuzela stečajna upraviteljica.

Pismenim podneskom tužitelja od 25.02.2015. sud je obaviješten da je tuženik po prvom računu broj 50/2008 isplatio dio duga od 65.000,00 kn u 01. i 04. mjesecu 2009., a preostala razlika je utužena u ovom predmetu, a u odnosu na drugi utuženi račun broj 18/2009. tužitelj navodi da je obračun radova po tom računu izvršio i sam tuženik te je tužitelj stoga snizio tužbeni zahtjev prema obračunu tuženika na iznos od 11.443,20 kn + PDV, a što je ukupno 13.960,70 kn.

Tuženik je u odgovoru na tužbu naveo da je podmirio nesporni dio račun broj 50/08. pa preostalu razliku ne priznaje, budući između stranaka ne postoji pismeni ugovor ni dogovor oko cijene radove. Navodi da je sam izvršio obračun ovih radova i platio nesporni dio, a za više obračunate radove iz računa 50/08 je izdao svoje terećenje pod računom broj 471 od 29.05.2009. (list 75 spisa)

U odnosu na račun broj 18 tuženik tvrdi da se radi o radovima označenim u računu kao "ventilacija 1. kata i prizemlja"... a koji radovi su zapravo uključeni u obračun po računu 50/08. Zbog toga ovaj račun osporava u cijelosti.

Sud je proveo dokaze uvidom u ispostavljene račune, obračun tuženika (list 49-53 spisa), u račun za terećenje broj 471, saslušanjem zakonskog zastupnika tuženika i pribavljanjem podataka Porezne uprave, Područni ured Zagreb Ispostava Zagreb-Trnje.

Uvidom u račun broj 50 sud je utvrdio da je tužitelj izvršio obračun izrade centralnog grijanja i ventilacije na Učkoj, a za koje radove je navedeno da su izvršeni temeljem telefonske narudžbe i u kojima je obračun radova 67.361,00 kn, a sa obračunatim porezom 82.180,42 kn. Rok plaćanja je 13.01.2009. Iz podataka Porezne uprave, Ispostava Zagreb-Trnje od 09.06.2016. utvrđeno je da je tuženik kao porezni obveznik evidentirao račun tužitelja broj 50/2008. u punom iznosu od 82.180,42 kn i na isti koristio pretporez.

Uvidom u račun broj 18/2009. sud je utvrdio da je račun izdan na isti način kao i raniji, a u kojemu se u opisu usluge navodi "ventilacija prvog kata i prizemlja, povlačenje uljnog voda, montaža uljnih pumpi i ispuštanje vode iz sistema centralnog grijanja te dodatni materijal". Iznos usluge je 17.600,00 kn, a materijala 442,62 kn, ukupno 18.042,62 kn, a sa obračunom poreza sveukupno 22.012,00 kn. Rok plaćanja je 07.05.2009.

Iz podataka Porezne uprave vidljivo je da ovaj račun tuženik nije evidentirao u svojim poslovnim knjigama.

Saslušani zakonski zastupnik tuženika naveo je da su radovi obračunati u drugom računu obuhvaćeni u prvom računu, zbog čega je platio samo nesporni dio. Tvrdi da je za izvršene radove sam izvršio obračun troškova radova i to prije izvršenog plaćanja, o čemu je tužitelj bio uredno obaviješten i po kojem obračunu je tuženik ostao dužan tužitelju još 3.955,86 kn. Isti navodi da je poslove tužitelj obavljao umjesto njega, a radilo se o poslovima koje je imao ugovorene sa MORH-om te tužitelja angažirao na osnovu poznanstva

sa njegovim djelatnicima i da je tužitelj bio upoznat da posao može izvršiti po cijenama kakve su bile ugovorene između tuženika i MORH-a i da izvršene radove tuženik će nadzirati, dobiti cijeli materijal, da su njegovi troškovi transporta te da će se obračun utrošenog vremena vršiti prema građevinskim normama i cijenama.

Uvidom u obračun tuženika (list 49-53 spisa) koji je ovjeren žigom tuženika vršen je izračun montažnih radova po računu 50 i računu 18 tako da je po računu broj 50/08 tuženik priznao 555,70 sati, koje obračunava po cijeni od 80,00 kn, a po računu 18/09 obračunava 143,04 sata također po cijeni od 80,00 kn. Ukupan obračun za navedene radove iznosi 56.521,20 kn, a uz obračun PDV-a od 22% ukupno 68.955,86 kn. U obračunu je navedeno da je plaćeno 65.000,00 kn te ostaje za platiti 3.955,86 kn.

Navedenu razliku tuženik nije platio, niti je dostavio dokaz o tome do zaključenja glavne rasprave.

Iz navedenog obračuna nedvojbeno se može utvrditi da je tuženik po računu 18/2009. tužitelju priznao 143,04 sata, što je obračunato po cijeni od 80,00 kn po satu, koje priznaje, 11.443,20 kn, a uvećano za PDV od 22% tj. daljnjih 2.517,50 kn iznosi 13.960,70 kn.

Temeljem podataka Porezne uprave iz kojih proizlazi da je tuženik cijeli račun broj 50/08 prijavio Poreznoj upravi znači evidentirao ga u svojim poslovnim knjigama to prema zakonskoj presumpciji, po čl. 221b ZPP-a proizlazi da je navedeni račun priznao u cijelosti. Naime, po navedenom članku je određeno da "ako tužitelj dokaže da je tuženik za tražbinu koju je utužio na temelju vjerodostojne isprave, koristio pravo na odbitak pretporeza, smatrat će se da tražbina postoji, osim ako tuženik ne dokaže protivno".

U tijeku postupka tuženik nije dokazao svojim obračunom, kao jednostranom ispravom, da su radovi izvršeni po računu 50/08 manjeg obima nego je to u računu navedeno i obračunato pa stoga sud u cijelosti smatra osnovanom razliku koju tuženik nije platio po ovom računu. od 17.180,42 kn.

S obzirom da je u obračunu tuženik po računu broj 18/2009 priznao 143,04 sata za izvršene radove, što obračunato po vrijednosti sata i uz dodatak PDV-a iznosi 13.960,0 kn, a na koji iznos je tužitelj snizio zahtjev, to je i ovakav zahtjev tužitelja valjalo usvojiti kao osnovan.

Naime, iz cjelokupnog obračuna tuženika vidi se da je tuženik vršio obračune po oba ispostavljena računa pa zbog tog anisu točni njegovi navodi, a na koje se poziva i zakonski zastupnik tuženika prilikom saslušanja da su radovi iz drugog računa obuhvaćeni u prvom računu.

Radi navedenog, imajući u vidu između stranaka zaključen ugovor o djelu, a temeljem odredbe čl. 590 u svezi sa čl. 613 ZOO-a za izvršeni posao, sud je usvojio sniženi tužbeni zahtjev u cijelosti, kako je to označeno u stavku 1 izreke.

Na iznos duga tužitelju pripada pravo na zateznu kamatu, temeljem odredbe čl. 29 st. 1 i 2 ZOO-a.

U preostalom dijelu za sniženi dio zahtjev valjalo je platni nalog ukinuti, a primjenom odredbe čl. 451 st. 3 ZPP-a.

Odluka o trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 3 ZPP-a po kojem je tuženik dužan tužitelju naknaditi nastali trošak ovrhe, trošak sudske pristojbe na presudu i materijalni trošak

6
32. Povrv-850/14.

za povratnu autobusnu kartu stečajne upraviteljice za dolazak na jedno ročište, što je stvarni trošak tužitelja.

U Zagrebu, 20. travnja 2017. godine

Sudac
Biserka Pavičić v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može uložiti žalbu Visokom trgovačkom sudu RH u roku od 8 dana po primitku ove presude a ulaže se putem ovog Suda u 2 primjerka za Sud i po 1 za svaku protivnu stranku

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik:
Željka Rončević